

И у новој сезони сада већ култне емисије "24 минута са Зораном Кесићем", Зоран Кесић и његов тим бавиће се актуелном политичком ситуацијом у Србији, председником и његовим сарадницима, које аутор описује овако: "Што гори то успешнији, што вернији то ближи врху, што бесрамнији то утицајнији". Биће, каже, смеха, али и мучних тренутака.

Лично ћу се потрудити, да будемо брутална песница праведног гнева. Да будемо осветничка тв цокула која гази лаж, гњечи глупост и разара демагогију

Шта очекује гледаоце ваше емисије у наредној сезони? Да ли ће постојећи формат емисије бити обогаћен неким новитетима?

Наша емисија је огледало друштвено-политичког тренутка у коме живимо. Када погледам прве епизоде „24 минута“ од пре седам – осам година просто ми је чудно колико су те емисије биле бенигније, мекше, безболније од оних касније.

Пропорционално расту аутократије, безобразлука, охолости и бескрупулозности актуелне власти, наша емисија постајала је све оштрија, директнија, па неретко и мучна за гледање. Биће смешно и у новој сезони, без тога не можемо и не желимо. Досадно нам је ако није смешно. Али лично ћу се потрудити, да будемо брутална песница праведног гнева. Да будемо осветничка тв цокула која гази лаж, гњечи глупост и разара демагогију. Ово је уједно и први пут у новијој историји да сам употребио израз „осветничка тв цокула“ и толико ми се то допада да ћу можда заиста у новој сезони на одело носити и цокуле. Што се тиче новитета, биће их сигурно, али у овом тренутку ја не знам шта ће нам ново пасти на памет. Волимо сами себе да изненадимо.

Имајући у виду да је током летње паузе било прилично живо на политичкој сцени у Србији, да ли вам је било жао што неки догађај нисте били у прилици да обрадите?

Жао ми је што нисмо обрадили посељачивање, циберизацију и шабанизам највиших представника власти. Видно приближавање наших лидера идеалу једног Ћанија који облепљен новчаницама пије из ципеле или неком Аци Лукасу који обезнањен булазни нешто што је немогуће разумети без титла. Хваљење дном. Тома Мона који на Инстаграму обавештава јавност да са председником Вучићем и његовим сином иде у шатор на испраћај сина уредника „Информера“ у војску. Чега се паметан стиди, тиме се будала поноси. Није ли за сваког пристојног човека блам да буде на прослави коју организује патолошки лажов, улизица власти и једна од највећих срамота у историји српског новинарства Драган Ј. Вучићевић? Јесте.

Па када видимо да председник државе иде у шатор рекордера у објављивању лажних вести, када видимо да председник Скупштине глуми певаљку на том догађају и када видимо да они ту одвратност не крију већ се напротив хвале тим дружењем, долазимо до закључка да је тај и такав Вучићевић званичан малтене ко застава и химна, да је тај идиотски шатор са све Ћуком у њему државни, а да је лаж уставом загарантована и пожељна.

И запитајмо се онда колико је далеко моменат када ће неки Тома Мона или какав други

Вулин, у налету патриотизма и народног весеља, цугнути мало ракијице из смрдљиве ципеле председника државе. Чуди ме да и то још нисмо видели.

Председник Србије, Александар Вучић, најчешће је „главна звезда“ ваше емисије. А да ли вас је још неко изненадио у претходној сезони.

Ко је био откровење?

У свакој сезони наше емисије прослави се неки нови епизодиста. Имена и лица се мењају, али једна особина им остаје заједничка – полтронство и апсолутна неоптерећеност достојанством и савешћу. У почетку је то био Небојша Стефановић са својом тихом верношћу, па онда Александар Вулин са театралном и пред огледалом увежбаном патос реториком, па касније уњкави тапшач Марко Ђурић, па читава плејада младих полазника СНС академије, па онда оно нешто што се зове Бакарец и коначно већ поменути министар Тома Мона. Мање је битно како се ти љубимци зову, ионако им је рок употребе ограничен. Индикативније је учити кога најмоћнији човек у земљи бира за своје најближе, за људе од поверења. Што гори то успешнији, што вернији то ближи врху, што бесрамнији то утицајнији. И немојте имати никаквих дилема да ли је све те кућне љубимце срамота од онога што говоре и раде када на крају дана легну у кревет. Није. Бесрамност је велики квалитет који поседују и једна од најважнијих ставки у ЦВ која их кандидује за највише позиције.

Садржај ваше емисије углавном диктирају политичари, односно њихове изјаве и гафови. Шта бисте их посаветовали пред почетак нове сезоне?

Не бих ништа саветовао политичаре. То препуштам колегама и колегиницама са Пинка, рецимо Гоци Узелац која има леп џепарац као саветница за медије председника општине Гроцка. Уједно позивам председника општине Гроцка да можда мало поразмисли о неким новим саветницима, јер ево ја да ме убијете немам појма ко је председник општине Гроцка, како се зове и како изгледа.

То је велики пропуст његове саветнице за медије. Просто, не ради жена свој посао.

У претходном периоду говори се много о односима власти и опозиције, преговара о изборним условима, разматрају потенцијални термини за излазак на изборе. Како ви посматрате дијалог?

Верујете ли у искреност власти кад њени представници изјаве да су спремни да направе одређене уступке?

Не верујем у дијалог са људима којима је у опису радног места да онемогућавају дијалог. Ко су представници власти у том „дијалогу са опозицијом“? Она пуњена птица Орлић који је роботски програмиран да брбља небулозе чим региструје наговештај критике на рачун власти? Или она нека жена која у Скупштини медије који јој нису по укусу назива страним плаћеницима и домаћим издајницима?

Или ће се можда разговарати са Ђуком, у паузи његовог организовања хулигана који усред карантина пале бакље по крововима зграда?

Спремност власти на дијалог је представа намењена европском тржишту које очигледно заболе звезда за реално стање ствари у Србији.

Уколико се случајно деси (а десиће се) да опозиција ни овога пута не успе да се избори за поштене изборе, можда би сами грађани требало да реагују. Прижељкујем и надам се једној лепој, веселој, а опет оштрој, упорној и дрчној реакцији грађана.

Реаговао сам својевремено и као грађанин. Више пута, годинама, углавном неуспешно и само једном успешно. Сад сам мало старији, али да вам кажем – баш ми се нешто приреговало!

Један од захтева које често апострофира опозиција јесте и слобода медија. Можете ли замислити Србију са Вучићем и слободним медијима?

У Србији са слободним медијима Вучић је бивши. Историјска личност. Праисторијска боље рећи, јер ће брзо и он и његова странка отићи у заборав, баш као што желиш да заборавиш неки ружан период у животу и окренеш се будућности. И зато ова власт неће својевољно ослободити медије, на то их може натерати или Европа или улица.

Од пет телевизија са националном фреквенцијом имамо свих пет које су под утицајем и контролом власти. Једине две кабловске телевизије на којима се може чути и критичка мисао се константно сатанизују, новинари проглашавају издајницима, а гледаоци маме и врбују слатким обећањима енглеске Премијер лиге за чије преносе се плаћа вишеструко више од било које развијене европске земље. Нема везе јер то су ионако наше паре. Ми дакле сами финансирамо гушење медија. Ми лично плаћамо то марамче које ће нам покрити очи. Битно је да будемо свесни те чињенице, па са том свешћу радосно у нови дан!

Властима се често замера одсуство разумевања за критику. Да ли је такво понашање режима допринело да ми данас имамо низак степен толеранције у друштву?

Не знам за друштво али знам за себе. Ја више немам никакав праг толеранције. На киоску када купујем новине па приметим да комшија купује „Информер“, „Курир или тако те „Српске Телеграфе“, упитам га због чега ризикује да се зарази и да ли заиста намерава да то унесе у кућу. Мешам се у приватну одлуку некога кога уопште не познајем да купи шта му је воља и чита шта му је воља.

Ми којима је све то одвратно у другом смо рову. И погађај како се завршава кад имаш неке две стране у рововима од којих је једна много бројнија. Или ће се предамо или храбро изгинемо. Не надам се победи, али одавно се нисам оволико радовао борби

Шта се десило са мојом толеранцијом? Па десило се закопавање у ровове. Они, њихова огромна већина на изборима и хорде чланова странке, сва њихова власт, сви њихови аутобуси са слабо плаћеним мученицима које као овце воде на присуствовање и тапшање, све њихове судије и тужиоци, сви њихови локални шерифи и директори јавних предузећа, сви њихови посланици који се надмећу ко ће боље да опљуне опозицију и више да се увуче главном, све њихове телевизије и новине, сви њихови водитељи и аналитичари, сви ријалити шоуови и текстови на порталима о догадјајима у тим ријалити

шоуовима...све је то у једном рову.

Ми којима је све то одвратно у другом смо рову. И погађај како се завршава кад имаш неке две стране у рововима од којих је једна много бројнија. Или ће се предамо или храбро изгинемо. Не надам се победи, али одавно се нисам оволико радовао борби.

(Нова.рс)